

1 Johannesbrevet

Inledning

Introduktion: Brevet har många kontraster. Några exempel är: ljus och mörker, kärlek och hat, sanning och lögn, Gud och världen samt Guds barn och djävulens barn. Huvudanledningen till brevet är att ge frälsningsvisshet, se 1 Joh 5:13. Det har också flera praktiska tillämpningar för att validera tron, först och främst sin egen, men även för att kunna avgöra om någon är en motståndare till Kristus, eller för att använda Johannes ordval, om någon är anti-krist.

De tre huvudområdena gäller doktrin, hjärta och livsstil. En sann kristen tror att Jesus är sann Gud och sann människa, har en kärlek till andra kristna och vill följa Guds bud, se 1 Joh 5:1-5. Det finns många likheter med Johannesevangeliet. Det kan t.o.m. vara en förklaring och kommentar till Johannesevangeliet som skrivs för att bemöta falska lärare, se 1 Joh 2:26. Dessa kan ha använt hans evangelium och fört in gnostiska tankar om att allt materiellt är ont och att varje människa kan finna Gud inom sig själv. De fyra första verserna är snarlika inledningen till Johannesevangeliet, och betonar att Jesus verkligen blev en människa.

Struktur: Brevet har inte någon vanlig inledning med avsändare och mottagare. Det kan bero på att någon personlig representant för

aposteln haft brevet med sig eller att det sänts tillsammans med en följeskrivelse, som kan ha sett ut ungefär som Andra eller Tredje Johannesbrevet. Det kan rent utav vara så att något av dessa följde med detta brev. Det finns en tydlig inledning och avslutning. Ordet "budskap", grekiska "angelia", används bara två gånger och kan dela upp brevet i två huvudsektioner - Gud är ljus och Gud är kärlek:

1. Inledning, 1:1-4.
2. Gud är ljus, 1:5-3:10.
3. Gud är kärlek, 3:11-17.
4. Sammanfattning, 3:18-21.

Kring dessa två teman finns flera koniska, cirkulära resonemang som hakar i varandra. Återkommande teman och nyckelord är ljus, kärlek, sanning och att förbli. Ofta upprepas orden eller en grammatisk konstruktion tre gånger. Dessa markörer bildar naturliga avsnitt på 1-3 verser. I slutet på dessa avsnitt introduceras ofta ett ord eller tema som sedan utvecklas i nästa stycke.

Skrivet: Omkring år **85-90 e.Kr.**

Till: Nästa generationer troende, Johannes skriver som en andlig far till sina barn, troende i städerna runt Efesos i Mindre Asien, se 1 Joh 2:1; 2:12-14.

Från: Troligtvis Efesos.

Författare: **Johannes**, en av de tolv apostlarna.

Inledning

1 [Första Johannesbrevet har inte den traditionella öppningen med avsändare, mottagare och hälsningsfras som de flesta andra brev i Nya testamentet. De första fyra verserna är en enda lång mening i grekiskan och har en komplex struktur som centrerar kring att Jesus är Ordet som ger liv och förblir för evigt.]

Det som existerade från begynnelsen [1 Mos 1:1; Joh 1:1] ...

Det som vi har hört (och som fortfarande ljuder i våra öron) ...

Det som vi har sett med våra egna ögon (och de bilder som fortfarande finns kvar på våra näthinnor) ...

Det som vi har betraktat (noga studerat) och rört med våra händer ...

[Det som vi – jag, Johannes, och alla apostlarna personligen – har hört, sett, betraktat och rört vid är:]

Ordet, som ger livet!

[Jesus benämns som Ordet, grekiska "logos", som ett Guds sändebud för att kommunicera med mänskligheten. Det finns tre grekiska ord som alla översätts till liv i svenskan: bios, psuche och zoe. Ordet biologi kommer från "bios" och har att göra med vårt fysiska liv, se 2:16 där det syftar på "detta livets" goda. Ordet psykologi kommer från "psuche" och syftar ofta på vårt inre själliv, se Matt 16:25. Det tredje ordet, "zoe", som används

här, beskriver Guds eviga liv. Livet är i bestämd form – Jesus är det eviga livets Ord, se Joh 6:68. Han både är och ger Guds överflödande liv. Nu följer en förklaring av livet:]

² Livet blev synligt (*uppenbarades*) ...
Vi såg (*prövade*) det [*vi var ögonvittnen*] ...
Vi vittnar om det ...
Vi förkunnar (*rapporterar, kungör*) det för er ...

Livet, det eviga!

Han var hos (*umgicks med, hade en nära relation med*) Fadern,
och blev synlig (*uppenbarades*) för oss.

³ Det vi [*apostlar*] sett (*prövat*) och hört rapporter (*förkunnar, berättar*) vi för er,
så att ni också kan välja att vara med i vår gemenskap
[*vara delaktiga i vår förstahandsupplevelse av Jesu liv*].

Vår gemenskap är med Fadern
och med hans Son Jesus, den Smorde (*Messias, Kristus*).

⁴ Vi skriver nu detta [*inledningen och hela brevet*]
så att vår [*både vår och er*] glädje ska vara helt fullkomlig (*fulländad*).

[*Detta är den första av totalt fyra konkreta anledningar till varför Johannes skriver brevet. Den första och sista anledningen är glädje och frälsningsvisshet, se 1 Joh 5:13. Centralt, i*

mitten, finns två förmaningar att inte synda och inte bli vilseledd, se 1 Joh 2:1 och 1 Joh 2:26.]

GUD ÄR LJUS (1:5-3:10)

⁵ Detta är budskapet (*proklamationen, den apostoliska undervisningen*) som vi [*sjelva*] har hört från honom, och nu förkunnar (*berättar*) för er:

Att Gud är ljus,
och i honom finns inget mörker,
nej inte på något sätt.

Synd, sanning och Jesu försoning

⁶ [*Nu följer tre fraser som alla börjar med "om vi säger", se vers 6, 8, 10. Varje påstående följs av en antites som börjar med "men om", se vers 1:7, 1:9, 2:1b. Det finns också en fin rytm där avslutningen av en punkt leder in i nästa genom att upprepa ett ord eller en tanke.]*

Om vi säger att vi har gemenskap (*delaktighet, en levande relation*) med honom men vandrar (*lever*) i mörkret,

då ljuger vi och handlar inte efter (*lever och praktiserar vi inte*) sanningen.

⁷ Men om vi vandrar i ljuset,

på samma sätt som han är i ljuset

då har vi gemenskap (*är vi delaktiga, umgås vi och har en levande relation*) med varandra,

och blodet från Jesus, hans Son,

renar oss gång på gång från all synd.

⁸ Om vi säger att vi inte har någon synd [*synd i singular; om vi inte erkänner att vi är av mänsklig natur och är syndare*]

då går vi vilse (*leder vi oss själva bort från vägen, bedrar vi oss själva*),
och sanningen är inte i oss.

⁹ Men om vi bekänner våra synder [*berättar sanningen om våra överträdelser, felsteg och misstag – framför allt inför Gud, men också inför människor, se Jak 5:16*],

så är han trofast [*trogen sin egen natur och sina löften*] och rättfärdig [*handlar rätt gentemot Gud och människor*]

så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet (*överträdelser av Guds lag*).

¹⁰ Om vi säger att vi inte har syndat,
då gör vi honom till en lögnare,
och hans ord är inte i oss.

2

¹ [*Här gör Johannes en själavårdande parentes till den tredje punkten som introducerades i föregående vers, se 1 Joh 1:10.*]

Mina kära barn (*älskade familjemedlemmar*),
jag skriver detta för att ni inte ska synda.

Men om någon skulle synda

då har vi en hjälpare (*pålitlig vän, rådgivare, advokat*) hos Fadern, den rättfärdige (*trogne*) Jesus den Smorde (*Messias, Kristus*).

² Han är försoningen (*det fullständiga offret*) för våra synder,

och inte bara för våra utan för hela världens [*synder*].

[Det finns två ytterligheter i synsättet på synd som bemöts i detta stycke, se 1:8-2:2. För den som säger att han aldrig har syndat är Johannes tydlig med att "alla har syndat och saknar härligheten från Gud", se Rom 3:23. Samtidigt är brevet skrivet för att uppmäna till att undvika att synda. Den rättfärdige kan falla sju gånger, men reser sig upp igen, se Ords 24:16. Det finns förlåtelse och rening för den som erkänner sina felsteg, se 1:9.]

Tre äkthetsprov för en sann tro

³ [I vers 6 och 9 introduceras ordet "förbli" för första gången i detta brev. Ordet används totalt 24 gånger och har betydelsen *leva, bo, vara kvar*.]

Så här kan vi veta (*dagligen erfara*) att vi känner (*har en personlig relation med*) honom:

om vi håller (*väljer att skydda, bevara, leva efter*) hans bud.

⁴ [Nu följer tre fraser som alla börjar med "Den som gång på gång säger", se vers 4, 6, 9.]

Den som gång på gång säger: "Jag känner (*har en personlig relation med*) honom",

men inte håller (*skyddar; bevarar; lever efter*) hans bud (*undervisning*) är en lögnare,

och sanningen är inte i honom.

⁵ Men den som håller (*skyddar; bevarar; lever efter*) hans Ord,

i honom har Guds utgivande kärlek nått sitt mål (*blivit mogen, fulländad, gjort sitt verk*).

Genom detta vet vi (*genom erfarenhet*) att vi är i honom.

⁶ Den som gång på gång säger sig förbli i honom är skyldig att (*att göra det till en god vana*) att vandra (*leva*) på samma sätt som han vandrade (*levde*).

⁷ Mina älskade!

Jag skriver inte ett nytt bud till er,

utan ett gammalt bud som ni haft från begynnelsen.

Det gamla budet är ordet (*budskapet*) ni hört från begynnelsen.

⁸ Ändå är det ett nytt bud (*en ny sorts, ett annat slags bud*) jag skriver till er om,

och dess verklighet syns både i honom och i er, eftersom mörkret (*okunnigheten om andliga ting*) skingras (*försvinner*)

och det sanna ljuset redan lyser.

⁹ Den som gång på gång säger sig vara i ljuset [*vilket de falska lärarna gjorde, se 2:18-19*]

men vanemässigt hatar sin broder [*i tron*] är fortfarande (*ännu i denna stund*) kvar i mörkret (*i andlig okunskap*).

¹⁰ Den som älskar sin broder (*gång på gång, med osjälviskt utgivande kärlek*) förblir (*är kvar, lever*) i ljuset,

i honom finns ingenting som kan fälla honom (*orsaka att han faller, inget som kan orsaka en skandal*).

¹¹ Men den som hatar sin broder är i mörker (*andlig okunskap*) och vandrar (*lever*) i mörker.

Han vet inte vart han går, för mörkret har förblindat hans ögon.

Ord av uppmuntran

¹² [Följande stycke har kopplingar både framåt och bakåt. Efter en avslutad diskussion i två triader med påståenden, kommer nu en uppmuntran till de troende strukturerad på samma sätt med två triader i en fin poetisk symmetri. Johannes bekräftar att de är förlåtna och att de känner Fadern. De två triaderna är snarlika, men ändå olika. Det är främst de två första fraserna, verserna 12a och 14a riktade till barnen, som skiljer sig åt. Det kan vara tre distinkta grupper som adresseras - barn, fäder och unga män. Ett annat synsätt är att den första gruppen, barn, syftar på alla troende. Den delas sedan in i två grupper - fäder och unga män. Det kan vara fysisk ålder som avses, men troligare är att det syftar på den andlig mognad och privilegier som bör finnas hos alla troende. För en ung troende är kampen mot den onde extra påtaglig. Med ålder och andlig mognad följer en djupare relation med Gud.]

Jag skriver till er kära barn (*älskade familjemedlemmar*),

för era synder är förlåtna genom (*på grund av*) hans namn.

¹³ Jag skriver till er [*andliga*] fäder,

för ni har lärt känna (*har en personlig relation med*) honom som är från begynnelsen.

Jag skriver till er unga män

för ni har segrat över den onde.

¹⁴ Jag har skrivit till er barn (*små barn under uppfostran*),

för ni har lärt känna (*har en personlig relation med*) Fadern.

Jag har skrivit till er [*andliga*] fäder,

för ni har lärt känna (*har en personlig relation med*) honom som är från begynnelsen.

Jag har skrivit till er unga män,

för ni är starka (*har fått en inneboende kraft*)

och Guds ord förblir (*är kvar, bor*) i er

och ni har segrat över den onde.

[Johannes karaktäriserar de troende med att deras synder har blivit förlåtna och att de har lärt känna Fadern. Detta speglar löftet i Jer 31:31-34. Detta stycke visar på kontinuiteten mellan det Gamla och Nya testamentet.]

Älska Gud mer än den här onda världen

¹⁵ Sluta att älska världen,

och det som finns i den här världen.

Om någon älskar världen (*med samma höga, självupppoffrande, utgivande kärlek som bara är tänkt för Gud*)

finns inte Faderns kärlek i honom.

¹⁶ För allt detta som är i världen:

köttets (*den gamla naturens*) begär
[vårt själviska krav på sensuell njutning],
 ögonens begär
[sinnets önsknings, habegär efter mer],
 stolthet över detta livets goda (*skrytet med det goda man har, grekiska "bios"*)
[en tom förtröstan på sina egna resurser och tillgångar, resultatet då ögonens begär har uppfyllts],

det är inte från Fadern, utan från världen.

¹⁷ Världen förgås (*upphör, försvinner*) och tillsammans med den dess begär (*starka längtan efter det som är ont*),

men den som gör Guds vilja *[utför Guds planer och syften under sitt liv här på jorden]* förblir i evighet.

[Det är viktigt att betona att Johannes inte fördömer den materiella världen. Allt som Gud har skapat är gott, se 1 Mos 1-2; Joh 1:1-18. Ibland har köttets och ögonens begär begränsats till att handla om sexuella frestelser, men det inkluderar allt som på ett felaktigt sätt kan bli till ett begär. Hunger, sexualdrift, kreativitet, osv. är alla goda drivkrafter inom de begränsningar Gud

har gett, men kan också missbrukas. Problemet är den fallna mänskliga naturen som följer det onda i stället för det goda, och tillber det skapade i stället för Skaparen, se Rom 1:20. De tre punkterna - den syndfulla naturens begär, ögats begär och det skrytsamma pratet - är inte en heltäckande lista, men täcker in de synder som på ett speciellt sätt fördärvar det goda i Guds skapelse. Jesus frestades också på dessa tre områden, se Luk 4:1-13. Även den första frestelsen som nämns i Bibeln följer samma mönster. Frukten mättade en hunger, men på ett felaktigt sätt. Den var behaglig för ögat att se på och skulle ge förstånd, se 1 Mos 3:6.]

Vissa har lämnat sanningen

¹⁸ Barn (små barn under uppfostran)!
Nu är det den sista tiden (timmen).

Ni har hört

att Antikrist ska komma [*Paulus undervisar t.ex. om Laglöshetens människa, se 2 Tess 2:3-11*],
redan nu har många antikrister uppstått (*dykt upp, visat sig*).

Genom detta vet vi (*har vi en personlig erfarenhet, bevisar det*)

att det är den sista tiden.

[Uttrycket "den sista tiden" används i NT för hela perioden från Jesu död och uppståndelse fram till hans återkomst, se Petrus tal i Apg 2:16-39

och Heb 1:2. Med ordvalet indikerar Johannes att budskapet är brådskande, utan att för den skull hävda att slutet är nära förestående. Ordet "Antikrist" betyder "motståndare till Kristus", men också "ersättare för Kristus" och beskriver någon som kopierar och härmar Kristus. Alla läror som går emot vem Jesus är och vad han har sagt är "anti" Kristus. Följaktligen kallas de som förespråkar och lär ut dessa falska läror för antikrister och är fiender till Kristus. Uttrycket antikrist/antikrister används totalt fem gånger i NT. Fyra gånger i detta brev och en gång i 2 Joh 1:7. Andra titlar för Antikrist är "Laglöshetens människa", se 2 Tess 2:3, och "Förödelsens styggelse", se Matt 24:15. Även vilddjuret i Upp 13:1, 11 förknippas med Antikrist.]

19 De har gått ut från oss [utgått vår gemenskap och lära],

men de hörde aldrig till oss,

*för om de hade hört till oss,
skulle de varit kvar med oss.*

Men de lämnade, och det visar (så att det skulle bli uppenbart) att inte alla hör till oss.

20 Men ni [i motsats till alla som är emot den Smorde, se vers 18] har fått en smörjelse (grekiska "chrisma") från den Helige [Ande], och ni har alla kunskap [var och en av er har personligen erfårit sanningen, se vers 21 och Jer 31:33-34.]

21 Jag har inte skrivit till er för att ni inte känner sanningen, utan därför att ni känner den, och eftersom ingen lögn (*falskhet*) kommer från (*har sitt ursprung i*) sanningen. [*Ordet "skrivit" återkommer i vers 26.*]

22 Vem är "lögnaren" om inte den som förnekar (*vanemässigt förkastar*) att Jesus är den Smorde (*Messias, Kristus*)?

En sådan person är Antikrist [*en motståndare till Guds utvalde och smorde Kung Jesus*], den som förnekar (*vanemässigt förkastar*) Fadern och Sonen.

23 [*Nu kommer kiasmens centrum och höjdpunkt:*]

Den som förnekar (*gång på gång förkastar*) Sonen,

har inte heller Fadern.

Den som bekänner (*säger samma sak som, tänker likadant som*) Sonen

har också Fadern.

24 Låt det ni fått höra från början förbli (*bo, leva*) i er.

Om det ni hört från början förblir (*bor, lever*) i er,

så ska ni förbli (*bo, leva*) i Sonen och i Fadern.

25 Och detta är det löfte han har lovat oss: evigt liv (*Guds överflödande liv, själva kärnan och meningen med livet, äkta liv*). [*1 Tim 4:8; 2 Tim 1:1*]

26 Detta har jag skrivit till er med anledning av dem som ständigt försöker förleda er [*de falska*

lärarna].

²⁷ Men vad det gäller er så är den smörjelse som ni har fått från honom [*den Helige, se vers 20*] kvar i er (*den bor i er*). Ni behöver inte att någon [*falsk lärare, antikrist, motståndare till Jesus, se vers 18-19*] undervisar er, låt i stället hans [*den Heliges*] smörjelse fortsätta att lära er allting, den är sanning och inte lögn, så, just som han lärde er, förbli (*var kvar, lev*) i honom.

[Ordet "lära" används tre gånger i vers 27. Det är enda tillfället i hela detta brev som ordet används. Även ordet "förnekar" används tre gånger i detta stycke och ingen annanstans i brevet, se vers 22-23. Jesus talade om den helige Ande som skulle undervisa lärjungarna, se Joh 14:26. Johannes tar inte avstånd från lärare och all undervisning. Att han skriver detta brev, se vers 26, är ett bevis på vikten av god undervisning, se Ef 4:11. Det behövs dock inga nya, gnostiska uppenbarelser som lär ut en annan Jesus. Varje troende har också den helige Ande inom sig som hjälper till att avgöra om det som undervisas är sanningen.]

Guds barn - delaktiga i Guds familj (2:28-3:10)

²⁸ [*Sex gånger i följande stycke försäkrar Johannes att den som tror är Guds barn, se 2:28; 3:1, 2, 7, 10a, b. Tio gånger från vers 29 och till slutet används ordet "född". Det har inte används någon gång tidigare i brevet. Den som är född av honom är hans barn. De tror på Gud*

och älskar sina syskon medan de väntar på Jesu återkomst. Ordet går som en röd tråd genom detta stycke och används fem gånger, se 2:28, 3:2a, b, 5, 8. Jesus har uppenbarats när han kom till jorden och kommer att uppenbaras när han kommer tillbaka.]

Nu kära barn (*älskade familjemedlemmar*): Fortsätt att förbli (*var kvar, lev*) i honom. Då kan ni vara frimodiga när han uppenbarar sig och behöver inte skämmas (*rygga tillbaka från honom i skam*) vid hans ankomst.

²⁹ Om ni vet att han är rättfärdig [*om ni verkligen förstått att Jesus är helt rättfärdig och alltid gjort Faderns vilja*],

då förstår ni (*har ni också en personlig erfarenhet av*) att var och en som praktiserar rättfärdighet [*lever ett heligt liv*]

är född av honom [*Fadern*].

3

¹ [*Nu kommer en förklaring och utvidgning av vad det innebär att vara "född av honom". Meningen börjar med "Se" som är en uppmaning att begrunda och reflektera över den enorma kärlek som Fadern skänkt till sina barn.*]

Se vilken annorlunda kärlek (*för oss människor en helt främmande kärlek som är utgivande och osjälvisk*)

som Fadern har skänkt oss,

att vi kallas (*får räknas som*) Guds barn – och det är vi verkligen!

Anledningen till att världen inte känner oss [*förstår sig på oss*]

är att den inte känner (*har en personlig erfarenhet av*) honom [*varken Fadern eller Jesus*].

² Mina älskade,

vi är nu Guds barn.

Det är ännu inte uppenbart vad vi ska bli,

men vi vet med säkerhet att när han uppenbarar sig,

ska vi bli lika honom,

för då ska vi se honom som han verkligen är.

[Vers 1 beskriver vad vi är nu. Vers 2 beskriver vad vi ska bli. Det finns inget yttre bevis på att en kristen är ett Guds barn. Den fysiska förändringen uppenbaras när Jesus kommer. Johannes är öppen med att han inte vet alla detaljer kring hur denna förändring kommer att ske, men betonar att vi ska likna Jesus och få se honom, se 1 Kor 15:52-54; Fil 3:21; Luk 24:39. När en troende vet vem han är och vilket hopp som väntar ger det motivation till att helga och rena sig och bli mer lik honom redan här i jordelivet. Se även Fil 2:12 där vi uppmanas att arbeta på vår frälsning.]

³ Alla som vilar i detta hopp (*denna förväntan*) på honom

renar (*tvättar, helgar*) sig ständigt [*man vill efterlikna Jesus*],

eftersom han [*Jesus*] är

ren (*helgad, utan skuld*).

⁴ Alla som praktiserar synd (*vanemässigt lever i synd*)

är skyldiga till laglöshet (*lagbrott*),
för det är vad synd är,

laglöshet (*att överträda Guds lag medvetet eller omedvetet, att göra revolt mot Gud*).

⁵ Ni vet (*ser med era hjärtans ögon, har en klar förståelse av*) att han uppenbarades [*som människa*]

för att lyfta bort synderna, och att det i honom inte finns någon synd..

⁶ Alla som förblir i (*lever i, är förenad med*) honom

syndar inte vanemässigt (*vandrar inte fel, missar inte målet*).

Alla som medvetet syndar (*vandrar fel, missar målet*)

har inte sett (*prövat, undersökt, lagt någon vikt vid*) honom eller känt (*haft en personlig erfarenhet av*) honom.

[*Synd har att göra med att missa målet med livet, som är att leva i gemenskap med Gud. När Guds lag överträds bryts gemenskapen. Laglöshet är en aspekt av synd, se vers 4. För fler beskrivningar se Ords 24:9; Rom 14:23; Jak 4:17; 1 Joh 5:17. Synden river sönder gemenskapen mellan människor, men förstör även den enskilda*

människans självbild som tar sig uttryck i stolthet och skam. Även relationen till djuren och skapelsen påverkas av synden, se Rom 8:19.]

⁷ *Kära barn (älskade familjemedlemmar),*

sluta att bli förförda (ledda från vägen).

Den som praktiserar rättfärdighet (vanemässigt gör det rätta, ikläder sig, lever i den)

är rättfärdig, på samma sätt som han [Jesus] är rättfärdig.

[Att praktisera rättfärdighet handlar om att vara på "rätt färd". Att ha riktningen inställd mot målet. Att vilja ha gemenskap med Gud. Rättfärdighet handlar om att synderna är förlåtna och att ha det rätt ställt med Gud. Det är en gåva av Fadern genom Jesus.]

⁸ *[Ett barn liknar sina föräldrar. På samma sätt som Guds barn praktiserar rättfärdighet, se 3:7 och 2:29, praktiserar djävulens barn synd. I vers 8-10 upprepas på nytt och fördjupas samma tre punkter som lades fram i vers 4-7. Första punkten handlar om synd och dess ursprung. Uttrycket "praktiserar synd" återkommer i vers 4 och 8. Den andra punkten handlar om att Jesus "uppenbarade sig" för att ta bort synd, se vers 5, och omintetgöra djävulens gärningar, se vers 8. Till sist kommer slutsatsen att det är uppenbart vilka som är Guds barn och vilka som är djävulens barn, se vers 6-7 och 9-10. Detta och föregående stycke kombinerar flera olika*

litterära stilar; som kiasm, parallellism osv., som är svåra att illustrera i en översättning.]

Den som praktiserar synd (*lever vanemässigt i synd*)

är från djävulen [*får sin karaktär av den onde*],
för djävulen har syndat (*vanemässigt brutit mot lagen*) alltsedan begynnelsen.

Anledningen till att Guds Son blev uppenbarad (*synlig*) var att han skulle upplösa (*omintetgöra, ta bort, frigöra de som är bundna av*) djävulens handlingar (*gärningar*).

⁹ Alla som är födda av Gud (*har honom som sin Far*)

praktiserar inte synd (*lever inte vanemässigt i synd, vandrar inte fel, missar inte målet*),

för Guds säd (*DNA, natur*) förblir (*är kvar, lever*) i honom,

och han kan inte synda,
eftersom han är född av Gud.

¹⁰ Så blir det uppenbart (*så här kan man känna igen*) vilka som är Guds barn

och vilka som är djävulens barn:

Den som inte vanemässigt praktiserar rättfärdighet (*ikläder sig den, lever i den*)

är inte av Gud.

Den som inte älskar sin broder (*sina syskon i tron med Guds osjälviska, utgivande kärlek*)

är inte heller från Gud.

[Som ofta i detta brev introduceras nästa tema i de sista stroferna. Från att ha diskuterat synd och dess ursprung, se 2:28-3:10, leds nu diskussionen in på kärlek som är det nästa stora temat. Den som inte älskar sina troende syskon är inte av Gud. Den som älskar Gud älskar också hans barn.]

GUD ÄR KÄRLEK

Älska varandra

¹¹ *[Det andra av de två "detta är budskapet", grekiska "angelia", som finns i detta brev kommer här. Ordet användes först i 1:5 där det beskrev att "Gud är ljus och inget mörker finns i honom". Nu skiftar temat till kärlek och att Gud är kärlek, se 4:8, 16. I följande stycke beskrivs först i negativa termer vad kärlek inte är med Kains exempel, se vers 12-15. Sedan följer en beskrivning på vad osjälvisk, utgivande kärlek är i vers 16-18.]*

För detta är budskapet (proklamationen, den apostoliska undervisningen) som ni har hört från början:

Att vi ska välja att älska varandra (med osjälviskt utgivande kärlek).

[Detta lärde Jesus, se Joh 13:34-35; 15:12.]

¹² Vi ska inte likna Kain som var från *[hade sin natur och drivkraft från]* den onde och mördade (brutalt slaktade) sin bror *[Abel, se 1 Mos 4]*.

Varför mördade han sin bror?
Därför att hans egna handlingar (*gärningar*) var onda,
och hans brors handlingar (*gärningar*) var rättfärdiga.

¹³ Mina syskon (*bröder och systrar i tron*) [*det är på samma sätt med er*],

bli inte förvånade (*överraskade*) om världen hatar (*avskyr*) er.

¹⁴ Vi vet att vi har gått från död till liv (*fått Guds överflödande liv, själva kärnan och meningen med livet, äkta liv*)

eftersom vi osjälviskt utgivande älskar syskonen (*bröderna och systrarna i tron*).

Den som inte älskar förblir i döden. [*Den som inte älskar andra med Guds osjälviskt utgivande kärlek är andligt död.*]

¹⁵ Den som hatar (*vanemässigt avskyr*) sin broder [*en annan kristen*] är en mördare,
och ni vet att ingen mördare bär (*har kvar*) evigt liv inom sig.

[*Hat och oförsonlighet jämföras med mord i vers 12. Jesus likställer också vrede och oförsonlighet med mord, se Matt 5:21-26. Hat dödar mänskliga relationer. Guds liv kan inte bo hos den som hårbärgerar hat i stället för Guds kärlek inom sig.*]

¹⁶ Genom detta har vi lärt känna (*förstått, fått vetskap genom en personlig erfarenhet av*) [*den*

rättfärdiga, osjälviska och utgivande] kärleken:

att han [*Jesus*] lade ner (*gav upp*) sitt liv (*sig själv*) för oss.

Därför är vi skyldiga att lägga ner våra liv (*oss själva*) för syskonen [*bröderna och systrarna i tron*] [*Joh 15:12*].

¹⁷ Men om någon skulle ha (*den som har*) världsliga resurser (*denna världens goda; ett fysiskt gott liv*) och ser (*skulle se*) en broder sin broder (*sitt syskon i tron*) lida nöd [*brist*], men [*ändå*] stänger av sina känslor (*förhärdar sitt hjärta; ordagrant: tillsluter sina inre organ*) för honom – hur förblir [*då*] Guds [*rättfärdiga, osjälviska och utgivande*] kärlek i honom?

¹⁸ Kära barn (*älskade unga familjemedlemmar i tron*), låt oss inte (*vi borde inte*) älska med ord eller tal (*med tungan*), utan i handling och sanning.

[Det är viktigt med balans. Vi måste agera och handla i enlighet med sanningen. I nästa kapitel varnar författaren för falska profeter och påminner om nödvändigheten att pröva vilken ande som är verksam. En troende förväntas vara välkomnande och generös, men inte säga ja till varje förfrågan om stöd och lojalitet. I nästa brev varnar Johannes för bedragare som de troende uppmanas att inte ta emot, se 2 Joh 1:10-11.]

Frimodighet inför Gud

19 [Förmaningen i vers 18 väcker frågan: "Älskar jag verkligen som jag bör?", och kan leda till att vårt hjärta fördömer oss. Då kommer följande uppmuntran:]

Genom detta förstår vi (*har vi en personlig erfarenhet av*) att vi är av sanningen [att vi tillhör Gud och är av honom, se Joh 14:6; 18:37]:

I hans närvaro kan vi övertyga (*förvissa, stilla*) våra hjärtan,

20 för om våra hjärtan [*vårt samvete*] fördömer oss,

så är Gud större än våra hjärtan [*samveten*]

och han känner till allt [*ingenting är dolt för honom*].

21 Mina älskade,

om vårt hjärta inte fördömer (*anklagat*) oss har vi frimodighet inför (*en öppen kommunikation med*) Gud,

22 och vad vi än frågar efter, det får vi av honom,

eftersom vi håller fast vid (*bevarar, skyddar*) hans bud (*instruktioner*) och gör det som är välbehagligt inför honom.

23 Detta är hans bud:

Vi ska tro på (*lita, luta oss emot*) hans Sons, Jesu den Smordes (*Kristi*), namn (*auktoriteten i det namnet*),

och välja att älska varandra, enligt det bud han har gett oss.

24 Den som kontinuerligt håller hans bud (*instruktioner*), förblir (*bor; är kvar*) i Gud,

och Gud i honom. [*När någon låter Jesus bo i sitt hjärta leder det till att man vill följa Guds bud.*]

Att han lever (*bor; är kvar*) i oss, det vet vi (*har en personlig erfarenhet av*)

genom Anden som han har gett oss. [*Den helige Ande ger frälsningsvisshet.*]

4

Från Gud eller världen - sanning eller falskhet

1 [*Kristna kallas ofta troende, men det är inte en tro som blint köper allt som sägs med religiösa och andliga termer. Här uppmanar Johannes den troende att inte tro! På samma sätt som det är livsnödvändigt att både andas in och andas ut luft, kan en kristen inte tro på sanningen utan att avvisa lögnen. Det går inte att älska rättfärdighet utan att hata synd. Det går inte att följa det goda om man inte är beredd att fly från det onda, se 1 Tim 6:11; 2 Tim 2:22; 1 Kor 6:18.*]

Mina älskade!

Sluta att tro (*lita*) på alla andar,

pröva i stället om de kommer från Gud (*testa, undersök om de är äkta*),

för många falska profeter har gått ut i världen.

2 Så kan ni känna igen (*ha en personlig erfarenhet av*) Guds Ande:

Varje ande som bekänner (*instämmer med ordet – Guds ord*) att Jesus den Smorde (*Messias, Kristus*) har kommit i mänsklig gestalt

är från (*har sitt ursprung från*) Gud,

³ men varje ande som förnekar Jesus

är inte från Gud.

Det är Antikrists ande, som ni har hört ska komma och som redan nu finns i världen.

⁴ Kära barn (*älskade familjemedlemmar*)!

Ni är från Gud och har övervunnit dem [*de falska profeterna och Antikrists ande*],

för han som är i er är större (*mäktigare*) än han som är i världen.

⁵ De kommer från världen, därför talar de från världens perspektiv (*på världens sätt*)

och världen lyssnar på dem.

⁶ Vi är från Gud, den som känner (*har en personlig relation med*) Gud

lyssnar på oss.

Den som inte är från Gud,

lyssnar inte på oss.

Så kan vi känna igen (*skilja mellan*) sanningens Ande och den ande som leder fel (*som förleder och förvillar*).

[*Vers 2-6 ramas in med denna fras.*]

Gud är kärlek

⁷ [*Följande sektion domineras av ordet kärlek. Det grekiska ordet "agape", som beskriver en osjälvisk, utgivande kärlek, förekommer 32 gånger i någon form i 4:7-5:3.*]

Mina älskade!

Låt oss välja att älska varandra (*osjälviskt, utgivande, ovillkorligt*),

för kärleken kommer från Gud.

Den som älskar är född av Gud

och känner (*har en personlig relation med*) Gud.

⁸ Den som inte älskar

känner inte Gud (*har ingen personlig erfarenhet av honom*),

för Gud är (*osjälvisk, utgivande*) kärlek.

[Denna fras återfinns bara här och i vers 16. Den skrivs av Johannes - "kärlekens apostel".]

⁹ Här är hur Gud har visat (*manifesterat*) sin kärlek till oss:

Gud sände sin ende Son till världen så att vi kan leva genom honom.

¹⁰ Detta är kärleken:

inte att vi har älskat Gud utan att han har älskat oss

och sänt sin Son som försoning för våra synder.

[Guds kärlek som är osjälvisk, utgivande och ovillkorlig har sitt ursprung i Gud och visar sig konkret i att han gav sin ende Son, se Joh 3:16.]

¹¹ Mina älskade!

Om Gud älskade oss så [*högt*],

då är vi skyldiga att älska varandra [*med samma osjälviska, utgivande kärlek*].

12 Ingen har någonsin [*ännu*] betraktat (*noga studerat*) Gud!

Om vi älskar varandra, då förblir (*lever*) Gud i oss,
och hans kärlek har blivit fulländad (*nått full mognad, sitt mål*) i oss.

13 Han har gett oss av sin egen Ande [*som bor i oss och har sitt ursprung i honom*],

därför kan vi veta (*känna igen, ha en personlig erfarenhet av*)

att vi förblir (*är förenade med, lever*) i honom och han i oss.

14 Vi har själva betraktat (*noga studerat*) [*Jesus, se 1 Joh 1:1; 4:9-10*],

och vittnar om att Fadern har sänt sin Son som världens Frälsare (*befriare*).

15 Om någon bekänner (*instämmer med ordet - Guds ord*) att Jesus är Guds Son

- i honom förblir (*lever, bor*) Gud och han själv förblir i Gud.

16 Vi har lärt känna (*fått en personlig erfarenhet av*) och börjat tro på den kärlek Gud har för oss.

Gud är (*osjälvisk, utgivande*) kärlek.

[*Denna fras återfinns bara här och i vers 8. Den skrivs av Johannes - "kärlekens apostel".*]

Den som förblir (*ständigt lever*) i kärlek,

han förblir (*lever*) i Gud

och Gud förblir (*lever*) i honom.

17 Genom detta [att vi är förenade med honom, se vers 16] blir kärleken fullkomnad

(den osjälviskt utgivande kärleken når sitt mål, den kommer till sitt fulla uttryck och mognad).

Detta gör att vi kan vara frimodiga på [inte behöver känna fruktan inför] domens dag.

På samma sätt som han [Jesus] är [vårt exempel på kärlek],

så är vi [exempel och de som ska sprida hans kärlek] i den här världen.

18 Rädsla (fruktan) finns inte i [kan inte samexistera med] kärleken (som är osjälvisk och utgivande), istället kastar (driver) den fullkomliga (mogna) kärleken ut rädslan,

eftersom rädslan har att göra med straff (plåga).

Den som fruktar [ständigt är rädd för domens dag, se vers 17]

har ännu inte nått full mognad i kärleken (som är osjälvisk och utgivande).

[Jesu efterföljare tillhör honom och behöver inte vara rädda för att möta honom på domens dag, se Joh 5:24. Jesus, som nu sitter på Faderns högra sida i himlen, har redan tagit all synd på sig när han betalade priset på Golgata. Vi blir förlättna genom att ta emot frälsningens gåva redan nu, här på jorden, se Joh 3:16-17; Apg 2:38; Rom 10:9. Den förlåtelsen och kärleken påverkar också relationerna till människor omkring oss, se 2 Kor 2:14.]

¹⁹ Vi älskar honom
för att han först har älskat oss (*osjälviskt och utgivande*).

²⁰ Om någon säger: "Jag älskar Gud",
men hatar (*avskyr*) sin broder eller syster, då
är han en lögnare.

För den som inte osjälviskt, utgivande älskar sin
broder eller syster som han har sett,

kan inte älska Gud som han inte sett.

²¹ Detta bud har vi fått från honom: Den som
älskar Gud,

han älskar också sin broder och syster. [*Joh
13:34*]

5

Den som är född av Gud tror, älskar och segrar!

¹ Var och en som tror att Jesus är den Smorde
(*Messias, Kristus*),

är född av Gud.

Var och en som älskar Fadern (*ordagrant: "den
som har fött honom"*),

älskar också hans barn (*ordagrant: "de som är
födda av honom"*).

² På detta sätt kan vi veta (*känna igen, ha en
personlig erfarenhet av*) att vi älskar Guds barn,
när vi älskar Gud och håller hans bud.

³ För detta är att älska Gud - att vi håller hans
bud.

Hans bud är inte tunga (*ingen börda, tynger
inte ner*) [*Matt 11:30*],

⁴ för allt som är fött av Gud [*alla som är pånyttfödda*]

segrar över (*strider mot och vinner ständigt över*) världen

[*den mänskliga fallna naturen, världens sätt, falska profeter och Satan som är världens härskare*].

Detta är den seger som ständigt segrar över världen:

vår tro [*att vi litar på Jesus*].

⁵ Vem kan segra över världen utom

den som tror att Jesus är Guds Son [*som tror och litar på den sanningen*]?

Vittnesbördet är samstämmigt - Jesus är Guds Son

⁶ Jesus den Smorde (*Messias, Kristus*) [*Guds utvalde Son, se vers 5 och Luk 23:35*] är den som kom genom vatten och blod,

inte bara med vattnet,
utan med vattnet och blodet.

[*Frasen "vatten och blod" gör att tankarna går till Johannes tidigare redogörelse, då en soldat stack ett spjut i Jesu sida så att blod och vatten kom ut, se Joh 19:34. Det är dock inte troligt att det är denna händelse som detta refererar till, utan Jesu dop i vatten och korsfästelsen då hans blod rann för världens synd. Cerinthus, som var en samtida gnostisk dualistisk lärare, förnekade Jesu gudomliga födsel. Han lärde att Jesus var en vanlig människa och att en andlig varelse - Kristus - kom över Jesus vid vattendopet*

för att sedan lämna honom vid korsfästelsen. Enligt honom kom Kristus genom vatten, men inte genom blodet. För att bemöta denna lögn skriver Johannes att Guds Son, se vers 5, inte bara kom genom vatten, utan genom vatten och blod. Den Jesus som hängde på korset var samma person som döptes i Jordanfloden.]

Anden [*den helige Ande*] är den som ständigt vittnar,

eftersom Anden är sanningen.

⁷ För de är tre som vittnar:

⁸ Anden [*Guds Ande vittnar om att Jesus är Gud i Guds ord*],

vattnet [*Jesu dop då han fick den helige Ande och Fadern själv sade: "Detta är min älskade Son", se Matt 3:17*]

och blodet [*Jesu död på korset då han själv lade ner sitt liv för hela världens synd*],

och de tre är i överensstämmelse (*deras vittnesbörd är samstämmiga*).

[Vattnet och blodet har samma betydelse som i vers 6. Vattnet syftar på hans dop och blodet på hans död. Anden har att göra med Guds vittnesbörd, se vers 9. Anden vittnar genom profeterna, Skriften och de historiska bevisen, från Jesu dop – då han inträdde i sin offentliga tjänst – till hans död på korset, om vem Jesus är. I en mänsklig domstol krävs två eller tre vittnen för att avgöra en sak, se 5 Mos 19:15.]

⁹ Om vi tar emot människors vittnesbörd [*eftersom vi har för vana att godta mänskliga vittnesmål*],

hur mycket större (*av större auktoritet*) är inte Guds vittnesbörd?

För detta är Guds vittnesbörd som han har vittnat om sin Son.

[Han har sagt oss sanningen om sin egen Son. Bara Jesus kan ge evigt liv, se vers 11-12.]

¹⁰ Den som tror på Guds Son

har detta vittnesbörd inom sig.

Den som inte tror på Gud

har gjort honom till en lögnare,

eftersom han inte trott på vittnesbördet, som Gud gav om sin Son.

¹¹ Detta är vittnesbördet (*beviset*):

Gud har gett oss evigt liv,

och detta liv är (*finns, har sin källa*) i hans Son.

¹² Den som har (*håller fast vid, äger*) Sonen har detta liv.

Den som inte har Sonen har inte detta liv.

[I de två sista verserna i detta stycke introduceras nästa tema som är Guds överflödande liv.]

Guds överflödande, eviga liv redan nu!

¹³ Jag har skrivit detta [*hela Johannes första brev*] till er som tror på (*litar, lutar er emot*) Guds Sons namn, för att ni ska veta (*ha en klar förvissning om*) att ni redan har evigt liv

(äger Guds överflödande liv, själva kärnan och meningen med livet, äkta liv).

[Syftet med brevet är en frälsningsvisshet. En naturlig följd av att äga det eviga livet är en frimodighet att komma till Gud med alla böner.]

¹⁴ Detta är den visshet (*frimodighet, frihet på grund av absolut tillit*) som vi har i honom (*i hans närhet, inför hans ansikte*):

Om vi ber (*upprepade gånger frågar*) om något efter hans vilja (*i enlighet med hans plan*)

så hör han oss.

¹⁵ Och om (*eftersom*) vi vet att han hör oss vad vi än ber om,

så vet vi att vi redan har det [*plural i grundtexten, dvs. alla önskningsar*] vi bitt honom om.

[Villkoret för bönesvaret är att bönen är enligt hans vilja, se även 1 Joh 3:22; Matt 26:39. Johannes går vidare med vad som gäller när man ber för andra personer. Guds vilja är att ingen ska gå förlorad och att alla ska få tid att omvända sig, se 2 Pet 3:9. Samtidigt finns villkoret med personlig omvändelse och tro.]

¹⁶ Om någon ser ett syskon (*en broder eller syster i tron*) synda (*vanemässigt vika av från vägen*), med en synd som inte leder till döden, ska han be, och han [*Gud*] ska ge honom liv.

Jag talar om människor vars synd inte leder till döden.

Det finns synd som leder till döden,

jag säger inte att ni ska be för den.

¹⁷ All orättfärdighet (överträdelse av lagen) är synd,

men det finns synd som inte leder till (involverar, resulterar i) död.

[Vad är en synd som leder till döden? På 400-talet formulerades "de sju dödssynderna": stolthet, avund, vrede, lättja, girighet, frosseri och lust. Även om dessa synder är medvetna och allvarliga, finns det förlåtelse för var och en av dem. En "synd till döden" skulle kunna vara synd som utsläcker mänskligt liv, men det finns exempel på mördare som blivit förlåtna. Natan blev sänd för att konfrontera och be för David, se 2 Sam 11. Det finns också exempel på synder som leder till syndarens egen död. Ananias och Safira dog hastigt när de ljög, se Apg 5:1-11; 1 Kor 5:5; 1 Kor 11:30. Johannes använder ofta skarpa kontraster i detta brev. Han talar om liv och död. I så fall kan han syfta på de falska profeter som utgått från församlingen, men helt lämnat tron och var andligt döda, se Mark 3:29.

Det kan också vara så att Johannes uppmanar till bön för alla, även personer som begår allvarliga synder. Däremot, när någon dött i sin synd är det lönlöst att be för den personen. På Johannes tid fanns det, och det finns än i dag, falska lärare som undervisar att det är möjligt att be för döda.

Traditionen omnämns i apokryferna, se 2 Mack 12:45. Vad Bibeln lär är att det är förutbestämt att alla människor ska dö och sedan dömas, se Heb 9:27; 10:26.

Oavsett vad "synd till döden" exakt syftar på, är den generella uppmaningen att be för den som vandrar vilse. Det är vad Jakob uppmanar till, se Jak 5:19-20. Jesus bad för Petrus den kvällen då han förrådde honom, se Luk 22:32.]

Sammanfattning

18 [Brevet avslutas med tre påståenden som alla börjar med "vi vet" och handlar om att ha en klar förståelse av något.]

Vi vet att alla som är födda av Gud inte syndar vanemässigt [medvetet, med vilja],

för den som har blivit född av Gud bevarar (skyddar) Gud,

och den onde kan inte röra (får inget grepp om) honom. [Versen är svåröversatt. Det finns textvarianter som ger betydelsen att ingen som är född av Gud fortsätter att synda och på så vis bevarar sig själv.]

19 Vi vet att vi kommer från Gud,

och att hela världen (ordnade samhällssystem med föränderlig etik och moral) ligger under den ondes våld.

[Joh 12:31; Ef 2:2; 2 Kor 4:4; Ps 115:16]

20 Vi vet också att Guds Son har kommit och gett oss förståelse (insikt, förmåga att förstå),

så att vi kan välja att känna (*få en större och större personlig erfarenhet av*) honom som är sann,

och att vi är i honom som är sann, i hans Son Jesus den Smorde (*Messias, Kristus*).

Denne [*man*] är den sanne Guden och evigt liv.

[Ordet "sann" upprepas tre gånger och betonar bokens budskap om den ende sanne Guden och Sonen. Ordet "sann" fungerar också som en kontrast till "avgudar" i vers 21, eftersom avgudar är motsatsen till en sann Gud.]

²¹ *Kära barn (älskade familjemedlemmar), var på er vakt mot (skydda, bevara er från) avgudarna (avbilderna, falska idéer och tankar om Gud)!*

[Johannes avslutande mening sammanfattar hela brevets resonemang: rata det falska och omfamna det äkta! Ordet för avgudarna kan syfta på mänskligt gjorda avgudar som Artemis och hennes tempel i Efesos, men även felaktiga idéer och föreställningar om Gud. I sin vidaste mening beskriver det allt som leder bort från Gud och tar den plats av vördnad, kärlek och tillbedjan som var tänkt att riktas mot den ende sanne Guden.]

Amen (*låt det bli så*).

**Svenska Kärnbibeln - en expanderad
översättning**
**Swedish: Svenska Kärnbibeln - en expanderad
översättning (New Testament)**

copyright © 2017-2020 Svenska Kärnbibeln

Language: Swedish

Contributor: Svenska Kärnbibeln

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2021-02-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 29 Jan 2022

c5cfac14-0500-50d4-bd1a-4691a8b8b3b6